

A lelkimunkások bibliai minősítése

Az Újszövetség kétféle gyülekezeti tisztségről szól. Az egyik a lelkipásztori tisztség, hármasként nevezik pásztor-, felvigyázó-vén, a másik a diakónusi tisztség. Mind a két csoportba tartozók minősítéséről részletes bibliai leírást találunk. Jelen írásunkban főként a diakónusi (gyülekezeti munkás) tisztség követelményeivel foglalkozunk, azzal a megjegyzéssel, hogy a Szentírás a pásztoroknál még szigorúbb lelki követelményeket állít fel.

A „diakonos” görög szó szolgát jelent. Ilyen névvel nevezi Pál Fébét (Róma 16:1). A szöveg így hangzik: „Ajánlom nektek Fébét a kenkhereabeli gyülekezet „diakónusát”. Fébé nem templom takarító volt. Abban az időben nem voltak templom szolgák. Fébé alkalmasint lelki szolgálatot végzett.

A minősítési pontokról tudniok kell mindenek előtt a diakónusoknak és tudniok kell a gyülekezeti tagoknak, akik a diakónusokat választják. Vannak „önjelöltek”, akik bár a bibliai követelményeknek nem felelnek meg, mégis diakónusságot kívánnak. Akik félreismerik és méltónak tartják magukat a tisztségre azok ezzel a tudatlansággal nem intézhetik a gyülekezet ügyeit. Ha a gyülekezet érzelmi, baráti okokból nem megfelelő egyént választ a diakónusi tisztségre, akkor az előálló bajoknak és zavaroknak a gyülekezet is az okozója. Minden gyülekezeti tag felelős a választásért.

A Szentírásban olvasható sok követelmény mindegyikével nem foglalkozhatunk, de kiragadunk néhány fő pontot, amelyek teljesítése nélkül a

diakónus munkája értéktelen és káros. Ha az Úrvacsorában való részvételhez szükséges, hogy a hívő „próbálja meg magát”, akkor még fontosabb, hogy a diakónus jelölt vizsgálja meg magát a választás előtt. Mert ha rosszul dönt, akkor „kárhozatot” hoz önmagára és kárt a gyülekezetre.

Az Írásban olvasható követelményeknél a hangsúly nem a tudáson, hanem a lelki minőségen és a tagokhoz, valamint a családjukhoz való viszonyon van. Természetesnek kell vennünk, hogy a diakónusi tisztség megköveteli az Írás ismeretét. A jelölt az Írás szerint él, Írás szerint dolgozik és intézkedik.

Az első diakónus választásnál (Ap. cs. 6:3) az apostolok három követelményt állítottak fel. Ez a három: „jó bizonyosság, Szent Lélekkel való teljesség és bölcsesség.” A gyülekezeti tagok jól ismerik azokat az atyafiakat, akik az Úr ügyét szívükön hordozzák, a gyülekezet tagjait szeretik és szorgalmas munkások. Ha egyéni, rokonsági és baráti érdek nem játszik közbe, akkor nem nehéz az Írás-szerű választás. A „jó bizonyosságra” a gyülekezet jó hírneve miatt van szükség. A választó, amikor olyan egyénre szavaz, akiről tudja, hogy a világ is látja és ismeri hibáit, akkor magát is szégyenbe hozza. A bölcsességet nem lehet diplomával bizonyítani, de megnyilatkozik az eljárásban, a beszédben és a helyes intézkedésben. A jámbor életre a Szent Lélek ad erőt.

Az ószövetségi hívők is ismeretesek voltak az Úr szolgálóinak a teendőivel. Szép felhívást olvashatunk a Zsoltár-

rok könyvében (103:21) „Áldjátok az Urat minden ő serege; ő szolgálai, akaratának teljesítői.” Az újszövetségi diakónus az Úr szolgálója és kötelessége Isten akaratának a teljesítése. Hogy mi az Úr akarata, annak megismeréséhez Biblia-tudás, imaélet és teljes átadottság kell. A zoltáros érezteti, hogy a hű szolga, a hű diakónus a jó munkájával az Urat áldja.

Pál apostol a Timótheushoz írt levelében (I. 3:8-13) világosan leírja, hogy Isten Lelkének a tanácsára milyen életet és viselkedést kíván a diakónusoktól. Ide sorolhatja a Titushoz írt levélben kifejtett követelményeket. (1:6-9) A követelmények kiterjednek a gyülekezetre és a diakónus jelöltekre. Pál javasolta, hogy a jelöltek először „megpróbáltassanak, azután szolgáljanak, ha feddhetetlenek.” Arra nézve, hogy a próba miként menjen végbe, az apostol nem ad utasítást. Azt látjuk, hogy ez a művelet veszélyes foglalkozás. Ehhez bölcsesség kell. Ez a próba tulajdonképpen előzetes szavazás. Irányító elvnek fel lehet használni azt a tételt, hogy a jelölt nem azért lesz diakónus, hogy szolgáljon, hanem mert szolgál diakónussá választják. A próba menete nem lehet titkos. Nyíltan kell kitárni a hibákat és a hiányosságokat.

Kiszemelünk Pál apostol írásából néhány lényeges pontot.

1. A diakónus mindenek előtt vigyázzon magára. Az apostol ezt úgy fejezi ki: „A diakónusok tisztességek legyenek.” (3:8) A tisztesség gazdag szó. Jelent megbízhatóságot, tapintatot és jóakaratot. A gyülekezet

Published semi-monthly by the
Hungarian Baptist Union of America
2800 Fordham Rd. N.E., Palm Bay, FL 32905

Editor:

REV. JOSEPH NOVÁK
2212 So. Fremont Ave., Alhambra, CA 91803
Tel.: (818) 576-2788

Contributing Editor:

REV. THEODORE BRETZ
508 Shroyer Road, Dayton, OH 45419
Tel.: (513) 298-9531

A szerkesztő bizottság tagjai:
Kulcsár Sándor, Háló Barnabás, Kish Ernő
Second Class Postage Paid and Entered at
Melbourne, FL and Additional Offices
SUBSCRIPTION FEE \$15.00 per year
Send subscription and change of address to
Hungarian Baptist Union of America
2800 Fordham Rd. N.E., Palm Bay, FL 32905
Tel.: (407) 723-3288

FONTOS!

Előfizetést, címváltozást kérjük küldeni
Hungarian Baptist Union of America
2800 Fordham Rd. N.E., Palm Bay, FL 32905

A változtatásra kérjük számítsanak 8 hetet.

Lapzárás ideje 30 nappal a megjelenés előtt
minden hónap elseje és tizenötödike. Sürgős hírek
a lap megjelenése előtt tíz nappal beküldhetők.

A szerkesztőség korrektúrája alapján készítette:
Classic Printing Corporation
9527 Madison Ave., Cleveland, Ohio 44102

SZÖVETSÉGI VEZETŐK CÍMTÁRA:

Elnök: REV. ALEXANDER KULCSÁR
225 East 80th St., New York, NY 10021
Tel.: (212) 288-0258

Alelnök: MR. ERNEST J. KISH
1173 Scypher St. N.E., Palm Bay, FL 32905
Tel.: (407) 723-7727

Titkár: BARNABÁS J. HALÓ
655 Park Ave., New York, NY 10021
Tel.: (212) 744-4742

Pénztáros: LOUIS DRESCHER
2636 East 124th St., Cleveland, OH 44120
Tel.: (216) 231-0038

Misszió Bizottság elnöke:
REV. JOSEPH BOGAR
7852 Robinson Str., Allen Park, MI 48101
Tel.: (313) 928-6099

Pénzügyi Bizottság elnöke:
ELMER KISH
924 Congress St., Fairfield, Conn. 06432
Tel.: (203) 259-3276

Bethesda Otthon igazg.: ERNEST CZIRAKY
2800 Fordham Rd. N.E., Palm Bay, FL 32905
Tel.: (407) 723-3288

**Mindenek előtt,
mindenek felett
a lélekmentés az első.
Ez Krisztus parancsa,
ez a mi missziónk.**

tagjai közeledhetnek hozzá azzal az érzéssel, hogy ha közlik vele problémáikat jóindulatú segítséget remélhetnek. A bizalmas közlést bizalmasnak kezeli. A tisztességes diakónus anyagi ügyeit bölcsen intézi. Addig nyújtózkodik, amíg a takarékos éri. Amit megígér, azt ha csak lehet megtartja, vagy megadja. A tisztességes élettel a diakónus a világi felfogás szerint is példás és feddhetetlen.

2. A gyülekezeti munkás családi életének is példásnak kell lennie. Az apostol úgy rendelkezik, hogy gyülekezeti munkásnak az alkalmazható, vagy választható, aki egy feleségű „és gyermekeit, valamint tulajdon házait jól igazgatják.” Az elválást a tagoknál az Újszövetség komoly bűnnek tekinti. Még súlyosabbnak tartja a diakónusoknál és a lelkipásztoroknál. A Biblia szerint ezek gyülekezet vezetői tisztségre alkalmatlanok. Alkalmatlanok egyrészt, mivel Istentől alkotott házassági intézményt megrontották, másrészt mivel Isten előtt tett ígéretüket megszegték.

Aki nevelt gyermeket, az tudja, hogy akármilyen jól oktatja, tanítja és szereti a gyermeket, nem mindegyik fogja a jó nevelést követni. A tékozló fiút is jól nevelhette édesapja, a fiú mégis tékozló lett. A nevelésben való sikertelenség miatt a szülő nem minden esetben okolható. A szülő kötelessége az, hogy gyermekeit jó példával, keresztyéni élettel és becsülettel nevelje. Szorgalmával és erős munkájával a család ellátásáról gondoskodik. Ez a gondoskodás is a tisztesség kategóriájába tartozik.

3. Különleges lelki követelményt kíván az apostol a harmadik rész 9. versében: „Kiknél meg van a hitnek titka tiszta lelkiismerettel.” Ezzel az apostol azt mondta, hogy a gyülekezeti munkás, a diakónus legyen olyan személy, aki tudja, hogy mire képes a hit. Legyen hittapasztalata. Ezt a követelményt a lelkipásztorok minősítésénél az apostol nem említi. Alkalmassint feltételezte és természetesnek vette, hogy a pásztrok rendelkeznek ezzel az adománnyal. A hit titkával rendelkező diakónus bátran néz a bajok elé, bizalommal kezeli az ügyeket és a problémákra talál megoldást. Biz-

tonsága erősíti a csüggedőket és példát ad a reményt vesztőknek.

Az Írás-szerinti **diakónus lelki vezető is.** Több a feladata, mint a gyülekezeti pénztárnak a kezelése, a fizetések megállapítása, az imaház karbantartása. A lelkek karbantartása is a feladata. A tagok lelki tisztaságára is ügyelnie kell. Ennek a munkának a végzéséhez szükséges, hogy a diakónus maga is „jó karban” legyen.

4. Az apostol felemelő biztatással zárja be a diakónusi tisztség minősítési sorozatát. „Mert akik jól szolgálnak, szép tisztességet szereznek maguknak.” (3:13.) Egy másik fordítás szerint magasabb fokozatot nyernek az Úrtól. A hűséges diakónus nem lelép, hanem fellép. Kitüntetését az Úrtól kapja, amikor hallja: Jól vagyon jámbor és hív szolgám. A lelkimunkások minősítését az apostol ezzel a mondattal kezdi: Aki püspökséget (felvigyázóságot) kíván, jó dolgot kíván. Jó dolgot kíván az a hívő is, aki diakónusi tisztséget kíván. Igyekezzen megszerezni a bibliai követelményeket s a megtisztelés nem marad el. **U.B.**

HÍREK

A Szaud-Arábiában állomásozó amerikai katonákat a szaudi törvények kötik, melyek szerint a keresztyén vallást sem gyakorolhatják. A U.S. honvédelmi minisztériuma betiltotta a Bibliák és más keresztyén irodalmi termékek postázását. A Déli Baptista Szövetség tiltakozó levelet írt Dick Cheney miniszter úrnak, amiben többek között ez áll: „Bár mi természetesen megértjük, hogy a befogadó ország kérését szem előtt kell tartani, mégis azt gondoljuk, hogy a katonáink kérésének fontosabb eleget tennünk.” (BP. 90-125)

*

A rüschlikoni szeminárium nyári kurzusán 50 tanuló vett részt, 13 országból. A tanárok között volt dr. Gerzsenyi László professzor-testvér is a budapesti Baptista Akadémiáról, aki az imáról tartott előadás-sorozatot. (EBPS. 10/90)

*

Mintegy hatszáz résztvevővel konferenciát tartott a romániai Baptista Bibliaiskolai Tanítók Szövetsége Kolozsvárott, amin a szervezet alapszabályzatát fogalmazták meg, és vezetőséget választott. Bár a szövetség már 20 esztendeje működik, ez volt az első nyilvános találkozásuk. (EBPS. 10/90)

„Az idejében mondott beszéd ... jó”

Először is helytelenítem azt a sokat emegetett mondást, hogy nem szavakra van szükség, hanem cselekedetekre. A helyes álláspont az, hogy nem csak szavakra van szükség, hanem tettekre is.

Tulajdonképpen nem általánosságban a beszéddel van baj, hanem a hiábavaló beszéddel, a gonosz és ártó beszéddel. Nem a szavakkal, hanem az üres frázisokkal, a tartalmatlan, nyers és durva beszéddel.

Tudom, sok visszaélés történt a szavak birodalmában. Mérhetetlen rombolásokat okozott a meggondolatlan, durva, hazug beszéd. Ezért mondta valaki: „Mire szóra nyílik ajkunk, azt súgja valami bennünk, hogy égi kapuk zárulnak be valahol.”

De Isten melyik áldásával nem éltek még vissza! Az a technika, amely megalakította az űrhajót, jóval előbb megszerkesztette az atom — és hidrogénbombát. Az a kémia, mely csodálatos gyógyszereivel meghosszabbította az emberi életkort, még előbb előállította a népirotyó vegyi és baktériumháború szörnyűséges fegyvereit. Folytatni lehetne a felsorolást, hiszen a

Bibliával is mennyien visszaéltek. Az igehirdetéssel és imádkozással hasonlóképpen. Ezeknek ellenére mindezekre szükségünk van szűk körben is, az emberiség nagy családjában is.

Nem szabad lebecsülni a jó szó, a szép beszéd értékét. Igaza van annak a szolgálólánynak, aki nagycsütörtök éjszakáján Péter felé így szólt: „A te beszédet elárul téged.” Máté 12:24-ben az Úr Jézus azt mondja, hogy a szívnek teljességéből szól a száj. Tehát abból ömlik ki szavaink áradata, amivel tele van a szívünk. Ha nincs soha senkihez egyetlen szavunk se, nem azért van, mert üres a szívünk? Ha soha senkihez egy jó szót nem szólnuk, nem azért van, mert „nincs bennem semmi jó...”? Ha csak rideg kritika, nyers, szűrő szavak áradnak belőlünk, az is a szív teljességéből való. Máté 12:37-ben ugyancsak az Úr Jézus mondja, hogy a te beszédből ismertetel igaznak és a te beszédből ismertetel hamisnak. Nem becsülhetjük hát le a szó, a beszéd jelentőségét!

De ha a nyelvünk is megtér, áldás for-

örült, hogy megszabadult tőle, így a Markó maradt. Az egyik magyar étteremben összefutott a nyomozóval, aki elfogta két éve. Hazament, vette a lézer-célzós pisztolyát, és agyonlőtte a rendőrt, akiben még volt annyi erő, hogy viszonzozza a halálos sebet. Azóta magyar bandákról is beszélnek a tévében.

Szabad felelősséget éreznünk ilyenkor? Ha nem, akkor miért bánt annyira, hogy egy mokány magyar ember képét találom minden újságban?

A magyar keresztyének otthoni kis tábora egyre nagyobb részt kap és vállal a társadalom problémáinak a megoldásában. Az arányokban nem lehet túl nagy különbség. Miért éreznénk mi magunkat szabadnak a felelősség alól?! Ki más segíthetett volna ezen a szerencsétlen emberen inkább, mint egy bátor és bölcs magyar? Hogy ő nem járt imaházba, és veszélyes ember volt, meg csúnyaszájú? Az igaz. Ez a mentség? „Mi nem járunk olyan helyekre, mint ők.” „Nekünk megvan a magunk baja.” Mi nem foghatjuk minden ideérkező magyar kezét meg, hogy a rossztól megvédjük.” Ez is igaz. De ez se mentség, amíg meg nem próbáltuk legalább eggyel!

rásával lesz. Különös, hogy Isten nyelvünket kettős zár mögé rejtette el, mégsem tudjuk azt bölcsen kezelni. Jakab apostol tanítása nem valami hízelgő az emberi nyelvről!

Régi mondás a hívők között: ha akkor beszélünk, amikor hallgatnunk kellene és akkor hallgatunk, amikor szólnunk kellene, az nem vall bölcsességre. Bővíteni lehet ezt a mondást: Ha azt mondjuk el, amiről hallgatnunk kellene és arról hallgatunk, amiről beszélni kellene, az hasonlóan bölcsstelen dolog. Vagy ott beszélni, ahol hallgatni kellene és ott hallgatni, ahol beszélgetni kellene, szintén bölcsstelen dolog.

Ne legyünk szükséztűk a szeretet szavainak alkalmazásában! A legtöbb ember élete tele van alkalmakkal, amikor a szeretet szavai segíthetnek csupán. A szeretet szavai nem sokba kerülnek, de csodás a hatásuk! A „jó reggelt kívánok” barátságos kimondása már jóleső érzést kelthet embertársunkban. Ha őszintén kérdezzük meg: hogy vagy testvér, szintén közelebb kerülünk egymáshoz. Nincs a világ egyházainak olyan csodálatos harangja, amellyel annyiféleképpen lehet szólani élők és holtak felé, mint a szeretet szavaival. Pedig a harang is sokféleképpen zeng. Ünneplés, ha istentiszteletre hív. Szívbe-markoló, ha halálharangként csendül meg. Riadalmat okoz, ha tüzet, árvizet jelez. Megdöbbenő, amikor gyászmenetet kísér szava.

De az elnémult harangok tragédiát rejtetnek! Volt ebből is kóstoló a háború éveiben, amikor a frontokon ágyúk bömbölése rontotta meg a természet ünnepélyes csendjét. A szeretet ki nem mondott szavai szintén szerencsétlenséget jeleznek. Szerencsétlen ember, aki nem tud szeretteljes szavakat mondani. Még szerencsétlenebbnek érzi magát, aki éhezett a szeretet szavaira és nem kapta meg senkitől.

Bizonyos vagyok, hogy Isten nemcsak a kimondott hiábavaló, rossz szándékú szavakat ítéli meg, hanem a szeretet ki nem mondott szavait is. (Ahogy a meg nem született magyar gyerekek tízezrei súlyos nemzeti veszteséget jelentenek, úgy a szeretet ki nem mondott szavai miatt is színtelenebb, szegényebb és nehezebb lesz az életünk.) De „az idejében mondott beszéd óh mely igen jó!”

Az idejében mondott beszédre szép bibliai példáink vannak.

Jónathán, Dávid barátjának idejében mondott beszéde ifjainknak mondhat sokat. Mikor Jónathán meggyőződött, hogy apja, Saul a gonosz lélek hatására Dávid élete ellen tör, felkereste őt és így szólt hozzá: „Vigyázz magadra. Titkos he-

SZEMLE

A múlt héten a helyi tv-ben minden nap hallottam valami magyar-vonatkozású hírt, és mindig rosszat, hát gondoltam, megemlítem...

Los Angeles környékén a becslések szerint 75 ezer magyar él. Van néhány húsboltunk, éttermünk, újságunk, templomunk, orvosunk, ügyvédünk, és egy „ZsaZsánk”, akiről az említettek közül a legtöbbet tud a város, de körülbelül ez az összes. Amikor Tőkés László itt volt, az esti híradókban megemlégtették, de eddig a legnagyobb magyar hatást ZsaZsa képviselte...

A múlt héten a „Markónkról” tanult a város. Derék, egészséges fiatalember volt a Markó, nagy tetoválásokkal a vállain. Otthon gagyizott a Markó, itt meg embert ölt. (Gagyizónak azt a „mestert” hívják, akitől arany árán vesznek rezet az úgazdagok.) Jött, hogy tovább gazdagodjon. Simlizésből élt otthon is, Amerikában már nagyban csinálta. Két éve letartóztatták emberölésért. Hat hónapot ült, aztán olytatta, amit abbahagyott. Az amerikai törvények szerint el kellett volna hagynia az országot. Magyarország

lyen tartózkodjál. Rejtsd el magad" (1Sám 19:2). Hány fiatal lelki élete és üdvössége van veszedelemben! Köztünk élnek. Gyermekeink, testvéreink, rokonaink. Lelki életünk problémáiról mégis kevés szó esik köztünk. Hosszú utakra elmegyünk önmagunkért. Őértük a szomszéd utcába évek alatt nem tudunk eljutni! Pedig barátainknak tartjuk őket, s a lelkükkel mégis keveset gondolunk.

Abigail példája tanítja nőtestvéreinket (1Sám 25). Amikor a fukar Nábált az éhező Dávid embereivel együtt meg akarta támadni, Abigail eleje ment és szép szóval addig beszélt Dávidnak, míg az letett gonosz szándékáról. Álljunk mi is azok elé, akik gonosz tervet érlelnek magukban és miatta a veszedelem útjára sodródnak. Ne csak néha énekeljük el: „Őh kiálts a tévelygőknek, rossz úton jár lábatok, Mélység van az utak végén, melybe majd behullotok...” Tűz esetén nem bízunk mindent a tűzoltókra, hanem mentjük, ami menthető. Ne várjunk mindent a prédikátortól. Ő is csak egy ember. Bezeg, ha hallgatásunk miatt Dávid mégis rossz útra sodródna, megnyílna a szánk és volna mondanivalónk Dávidról.

Ebed-Melek, a néger szolga előljáróinak mutat jó példát (Jer 38). Azt teszi, amit valamikor sokszor énekeltünk: „Mentsd, aki elmerül, óvd, aki pusztul...” Ez a szolga nem várt a mentőkre, tűzoltókra, rendőrségre. Nem várt hetekig. De különösen nem öntött le a sárverembe még egy vödör vizet, mint némelyek szoktak az ítéletés hideg zuhanyával.

Ne hagyjuk magukra elesett testvéreinket! Dárius, a pogánynak mondott uralkodó csak egy éjjel bírta ki, hogy Dániel az oroszlánok vermében van. Másnap hajnalban már felkereste őt. Amikor Jeremiás prófétával senki nem törődött, Ebed-Melek állt oda a verem szájához és kiáltotta: harminc vagyunk, akik mindent megteszünk, hogy kiemeljünk a sárból! Ez az idejében mondott beszéd Jeremiás számára életet jelentett. Ne késlekedjünk mi sem elesett testvéreink megkeresésére, mert aki soká a mélyben marad, könnyen ott is veszhet.

Sába királynőjének idejében mondott beszéde dolgozóinkat tanítja (1Kor 10). Mikor látta Salamon király gazdagságát és dicsőségét, irigykedés helyett megtelt csodálkozással. Ámulatának a legnagyobb elragadtatással adott kifejezést.

Minden dolgozó elvárja, hogy jó munkájáért ne csak az érte járó bért kapja meg, hanem elismerő szavakat is. A jó szó, az elismerés szárnya a további jó munkához.

Ezt a jó szót, elismerést mi is mondjuk

ki mások felé. Gyülekezeteinkben is van dicsérnivaló. De ha soha el nem ismerünk semmit, nem dicsérünk senkit, a leghűségesebb munkások is megfáradnak.

Mindnyájunk számára az Úr Jézus sok példát ad az idejében mondott beszédre. Betegágy mellett hangzott el: akarom, tisztulj meg; és meglett az eredmény. Koporsó közelében mondja: Ne sírj! A könnyek felszáradtak. Bűnös asszony mellett mondta: Nem vádolkak! Eredj, és többé ne vétkezzél!

Miért is nem tudjuk megtanulni egy életen át a szép szavak művészetét, amikor annyifélet meg tudunk tanulni néhány év alatt! Pedig a szép és igaz szavak nélkül, az idejében mondott beszéd nélkül színtelenebb, szegényebb és nehezebb az

élet. Miért csak zuhanyozunk a szavainkkal! Miért csak ütünk, vágunk, szúrunk velük a legtöbbször! Koporsó mellett a legtöbb testvérünkéről megállapítjuk, hogy jobban kellett volna szeretni. De akkor már késő!

Pedig az idejében mondott beszéd, a szeretet kimondott szavai még arcunkat is vonzóbbá teszik. Mondj ki egy nyers kifejezést: csak sötét arccal lehet megtenni. De ha a szeretet szavait mondjuk ki, „sötét arcúink elsimulnak szépen” és Krisztus vonásai rajzolódnak ki rajtunk.

Bárcsak megtanulnánk az idejében mondott szavak művészetét! Azt, hogy „az idejében mondott beszéd óh mely igen jó!”

Békefi Pál

NŐK ROVATA

Rovatvezető: DR. UDVARNOKI BELÁNE
49 Woodridge Drive, Murfreesboro, NC 27855

Elnök: Chatto Lydia
Alelnök: Biró Gyuláné
Pénztáros: Háló Barnabásné
Tiskár: Mátyás Kálmánné

Today's Women of the Bible Among the Auca Indians, The Widows

The wait was interminable — five days of uncertainty. No contact for five days with the dedicated men who had braved the jungles of Ecuador by plane to reach the dreaded Auca Indian tribes with the message of Jesus Christ.

Nate Saint, Jim Elliot, Ed McCully, Peter Fleming and Roger Youderian. During those five days, their wives, children, sister — and the world outside — waited for word about the outcome of these missionaries. The wives of the missing men, and Nate Saint's sister, Rachel, stood vigil together in a nearby village for news of their loved ones.

From the human standpoint, we'd think that sedatives were necessary to calm the fear and frustration felt by these women. But this was not the case. True, some tears were shed in the dark of night, but a miraculous calm reigned in the hearts of these women. They would readily accept whatever the outcome as the will of their heavenly Father.

As the wives cared for their children and prepared meals for reporters and media personnel who crowded into the mission station, Marj Saint operated the station's radio, contacting the outside world.

Marj worked from dawn until dark, day after weary day, bringing in weather reports from outlying stations, keeping track of the flights of various planes in the area, and taking messages.

Betty Elliot, whose husband Jim also was among the missing, wrote to her family:

"I want you to know that your prayers are being answered moment by moment as regards me — I am never so conscious of the everlasting arms...

"Jim was confident, as was I, of God's leading. There are no regrets.

"Nothing was more burning in his heart than that Christ should be named among the Aucas. By life or death, oh, may God get glory to Himself.

"Pray that whatever the outcome I may learn the lessons needful. I want to serve the Lord in the future, so pray for His continued grace and guidance... I am at rest."

When news finally arrived that all five of the men had been killed, the women accepted the news in the same spirit they had shown through the interminable days of waiting. Gathering the children in the living room, Bibles were opened and Scriptures about heaven were read.

In prayer, the women thanked God that their men had remained faithful to Him to the end. One went to the piano and began to play the song the men had sung the morning they had embarked on this, their last journey. Another sang the stanzas...

"We rest on Thee, our Shield and our Defender,/ We go not forth alone against the foe./ Strong in Thy Strength, safe in Thy keeping tender,/ We rest on Thee, and in Thy name we go.

"We go in faith, our own great weakness feeling,/ And needing more each day Thy grace to know,/ Yet from our hearts a song of triumph pealing,/ We rest on Thee, and in Thy name we go."

One of the military men who witnessed this tender moment shook his head and muttered: "I've never seen anything like this!"

Claire (Klari) Vereczky

Hírek Santa Monicából

Szeptemberben vettünk búcsút a Vadász lelkipásztor-házaspártól, akik Magyarországon folytatják a szolgálatot, mint a Déli Baptista Szövetség misszionáriusai. Vadász János testvér lesz a szegedi gyülekezet új lelkipásztora.

Ugyanakkor köszöntöttük a mi új lelkipásztorunkat is, Smith Henrik testvért, aki elfogadta a gyülekezet meghívását a szolgálatra. Tudjuk, hogy Isten gazdagon megáldja úgy őket, mint minket!

Ifj. Kolk Pál testvérünköt is búcsút vettünk, aki katonai szolgálatra vállalkozott. Imádkozunk érte, hogy hűséges maradjon az Úr Jézushoz. Pál néhány éve tért meg, és lett bemenítve a gyülekezetünkben. A Kolk család otthonába gyülekeztünk, hogy imádsággal bocsássuk útjára testvérünket.

Helen Olah

A Magyar Bibliai Gyülekezet

A Vadász házaspár

A Smith házaspár

Smith Henrik lelkipásztor és a Kolk család

Mindent odaadott!

Elhangzott már Isten szava a templomban
az Úr szolgálja szólt... a nép hazafelé tart, sorban
mire szólott... mit prédikált?
törvényt idézett... vagy a szeretet himnuszát?
Gondviselést az ég madarairól
szépséget a föld liliomairól?
Az Ige itt csendes maradt!

De azt tudjuk: hála hív egy alkalom...
persely várja a buzgó templomhíveket:
bizonyítani az életbe ki mit vihetett?
Es sok gazdag sokat vet abba, de kevés szívvel
és kevés szerénységgel, kevés élő hittel!

Egy asszony... szegény... özvegy...
nem támogatva talán senkitől,
nem félve gondtól, hiánytól... semmitől
O odamennén „csak” két fillért vet bele,
le ezzel mindenét! Ures lett zsebe...

Es az Isten mindent tudó, Fia itten:
nézi-látja, ki mit tesz...
Szólítja tanítványait.

Ki sokat adott: dicséretét várja itt,
de egy szó sincs most feljűk ilyen
mert másképp néz ember... másképp lát az Isten!

„Bizony mondom néktek
hogy ez a szegény özvegy, kit néztek:
többet adott azoknál... többet mostan
mert ők feleslegűkből adtak... bár gyorsan
O pedig az O szegénységéből,
de lelkének gazdag szépségéből,
amije csak volt
gondjaira most nem gondolt
mind odaadta! Egész vagyonkáját
s benne igaz, bizakodó háláját!”

Oh hogy is tehetette?
Ki súgta meg, ki lelkesítette?
Mert a hit, remény, szeretet vezette!
Es én hiszem, hogy a Gondviselő Atya
az O gondjait is hűen, tovább
mindhaláláig hordozta, viselte!

Betkő János

A lapkezelő kérelme

Kérjük szíves előfizetőink figyelmét
a következőkre:

A címzésnél feltüntetjük, mikor jár
le az Evangéliumi Hírnök előfizetési
ideje. Kérjük olvasóinkat, hogy az elő-
fizetést előre szíveskedjenek beküldeni.
Ezzel időt, fáradságot és ami fontos,
anyagiakat takarítunk meg.

Köztudott dolog, hogy az előfizetési
ár nem fedezi lapunk előállítási költsé-
geit. Előfizetésen felüli adományokat
szívesen fogadunk. Ezekkel az adomá-
nyokkal testvéreink kifejezik a magyar
irodalom értékelését és segítik lapunk
fenntartását. Az Evangélium ügye az
Úr ügye!

Kish Ernő
Lapkezelő

BIBLIA MAGYARÁZÓ

1990. november 11.

JEREMIÁS PRÓFÉTA ÉS JÚDA VEZETŐI

Jer 26:1-19

Jeremiás próféta Jósias király uralkodásának a 13. esztendejében kezdte meg a szolgálatát (Jer 1:1,2). Az Asszír Birodalom felbomlóban volt, Niniveh, a főváros elesett. A nagy ellenség gyengülését látva, a prédára éhes Pharaoh-necho (Egyiptom királya) hadjáratot indított, a csapatait Júdán át vezetve. Jósias király megalázónak tartotta, hogy az egyiptomiak „átjáró-háznak” használják Júdát, és hogy ezt megakadályozza, harcba indult a fáraó ellen. A csatában (Meggidónál) az életét vesztette (2Kir 12:28-30), és országát megszállták az egyiptomi seregek. Jósias istenfélő uralkodó volt; a bálványimádást betiltotta (2Kron 34:3, és parancsot adott a Templom újjáépítésére (2Kir 23:33-35). Fiai (Joákház, majd Joákim) azonban nem követték a példáját (2Kir 23:31-37).

Isten üzenete (1-6)

Jósias király intézkedései nyomán a júdeabeliek legalább háromszor felmentek Jeruzsálembe a Templomba. Jeremiást az Úr „házának pitvarába” küldte, hiszen ott az egész nép hallhatta. Imádkozni mentek bár a templomba, de Isten Törvényeitől elfordult a nép. Pontosabban, a prófétai szó (Hulda próféta asszony, Habakuk, Jeremiás) süket fülekre talált (5. v.).

A külső szemlélő vallásos tömegeket látott a Templom felé hömpölyögni ünnepről ünnepre, de Isten engedmességet vár, nem vallásos formásgokat. Így van ez ma is.

Érdemes elgondolkozni azon, hogy vajon miért jártak a templomba Jeremiás kortársai, ha Isten szavának engedelmeskedni nem akartak?

A 6. versben a közelgő ítéletről olvassunk. A Szent Sátor Silóból lopták el a filiszteusok még Éli főpapságának az idején (1Sám 4:1-11). Ha a Sátor — és így Isten jelenléte — nem óvta meg Siló városát az ellenség pusztításától, akkor Jeruzsálem sem bízhat az

újjáépített Templom „varázserejében”!

Amikor Isten szövetséget kötött Ábrámmal, azt ígérte neki, hogy „megáldatnak tebenned a föld minden nemzetségei” (1Móz 12:3). Az engedetlenség büntetése ennek a fordítottja: „... e város pedig a föld minden nemzetének átkává” lesz.

Jeremiás védekezése (7-15)

Jeremiás prédikációját hallva a hagra gerjedt tömeg a város vezetőihez ment panaszra. Halálos ítéletet kértek a bírától, akik most alkalmat adtak a prófétának a védekezésre.

Jeremiás védőbeszédét három részre oszthatjuk:

1. *Az üzenet Istentől jött (12. v.).*

2. *Az üzenetben kegyelem van (13. v.).* Isten célja az, hogy a nép visszatérjen hozzá engedelmességben. Ma is, amikor „ítéletesnek” tartjuk is az Ige üzenetét, kegyelemmel teljes az, hiszen pusztá létünk bizonyítja, hogy van lehetőség a megjobbulásra.

3. *A próféta megölése Isten ítéletét vonná a városra (14-15. v.).*

A döntés (16-24)

Joákim uralkodásának a kezdetén (1. v.) még sokan emlékeztek atyja tetteire, és az Istennel rendezett élet áldásaira. Erre utal a vezetők döntése, akik felmentették Jeremiást a vád alól (16. v.). A következő versekben az érveléseikről olvassunk. A tapasztaltabb vezetők Mikeásra hivatkoztak, akinek a szavait meghallva Ezékiás király kegyelemért esedezett. Isten elfordította az ítéletet a néptől.

Persze, a másik tábor ezt nem hagyhatta annyiban; ők is megemlítenek egy esetet, ami az akkori király Joákim uralkodása alatt történt. Ravaszágukra utal, hogy a hatalmon lévő király korábbi tetteire hivatkoznak. Ki merné Joákim bölcsességét kétségbe vonni? Ő bezzeg még Egyiptomba is utánaküldött Uriásnak, hogy kivégeztesse a prófétát (20-23. v.)...

Végülis, Ahikám tekintélyét használta fel Isten arra, hogy a vita kimenetét eldöntse, és így Jeremiás életben maradjon. Róla már olvastunk a múlt heti leckében. Tagja volt a küldöttségnek, amit Hulda prófétaasszonyhoz küldött Jósias király (2Kir 22:12).

Több hasznos gyakorlati tanáccsal is szolgál ez az igeszakasz:

1. Ne tévesszük össze a vallásoskodást Isten tiszteletével.

2. A többség véleménye nem feltétlenül helyes.

3. Bár a történelem az élet tanító-mestere, a tanítótól függ a haszna.

*
Aranymondattal: Jer 26:13

*
Napi áhítat:

Nov. 5. H. Jer 26:1-11
Nov. 6. K. Jer 26:12-19
Nov. 7. Sz. Jer 4:1-10
Nov. 8. Cs. Jer 8:1-13
Nov. 9. P. Jer 24
Nov. 10. Sz. Zsolt 2
Nov. 11. V. Zsolt 118

1990. november 18.

JEREMIÁS ÉS JOJÁKIM

Jer 36

Joákim király uralkodásának a 4. esztendejében a babiloni hadsereg visszaszorította az egyiptomit, és ahogy az a „felszabadító” seregekkel lenni szokott, a „felszabadított országokban” (Szíria, Palesztina) maradt. Júda életét ez annyiban érintette, hogy az adót most a babiloni, és nem az egyiptomi királynak kellett beküldeniük (2Kir 24:1). Ugyancsak a „felszabadítottak” szokása szerint, Joákim szabadnak érezte magát (erre utal az „azután elfordult és elpártolt tőle”) egészen addig, míg Nabukodonozor seregei eszéhez nem térítették (2Kir 24:8-17). A ma olvasott történetre, időrendben a „felszabadítás” után, és a babiloni megszállás előtt került sor. Joákim tetteit a „szabadság” mámore hatja át. A közelgő babiloni megszállás gondolata, amiről Jeremiás próféta, határozottan idegesíti.

Az Isten Szavát tartalmazó Könyv (4-7)

Annyira idegesíti, hogy a prófétát kitiltja még a templomból is. Más választása nem lévén Jeremiásnak, a prédikációit lediktálja a szolgájának, Báruknek. Ez az epizód az írott szó értékéről tanít. Isten Szava írásban, vagy szóban, ugyanaz. Báruknek még szabad bejárása volt a templomba. Azzal a feladattal bízta meg a prófétát, hogy a leírt prédikációkat olvassa fel a népnek.

Még ma is találkozom olyanokkal, akik az írást kevesebbre tartják, mint

a szabad fogalmazásban elmondott prédikációt. Mindkettőnek vannak előnyei és hátrányai. Jonathan Iwadowsról, az amerikai ébredésmozgalmak atyjáról hallottam, hogy ő mindig olvasta a prédikációt. Az a prédikátor, aki a Szentlélek természetfeletti segítségére apellálva végiglustalkodja a hetet, visszaél Isten és a gyülekezet bizalmával. A Biblia rendszeres tanulmányozása, a prédikáció gondos előkészítése (a Szentlélek vezetésével) az Ige hirdetésének emberi feltétele. Mind tudjuk, hogy a prédikátorok emlékezőtehetsége véges; és ha jegyzetet használnak, azt ne tekintsük „puskázásnak”.

Isten Szava megsemmisíthetetlen (8, 27-28)

Jojákim haragra gerjedt, mert bár a prófétát kitiltotta a Templomból, Isten Szavával azt már nem tehetette meg. Azt gondolta talán, hogy a tekercs elégetésével megmásmítja az igazságot, elfordítja Isten ítéletét?

A Bibliának is sok ellensége volt a történelem során. Isten Szava győzött mindig felettük. Kamionok sora szállítja a Szovjetunióba a Bibliák százazreiteit, oda, ahol egy emberöltőn át az ateizmus volt az állam-vallás.

Az elégetett helyett új könyvet írt Báruk, ugyanazzal az üzenettel.

Isten Szava a királyhoz (29-31)

A prófétai szó szerint a király csúfos halált fog halni. A holtteste temetetlen marad. Az ítéletben szó van az utódairól is. A bibliai beszámoló (és a prófécia) szerint Joákim nevű fia követte a trónon, akit három hónapos uralkodása után Babilonba száműzték. A másik fia (Sédékiás) három évig uralkodott. A babiloniak őt is elfogták, megvakították és idegen földre vitték (2Kir 24:8-25:7). Nem atyjuk bűne miatt büntette őket, hanem mert ők sem tértek meg (2Kir 24:9, 19).

A népet is megítéli Isten, mert „...szóltam nekik, de nem hallgattak meg” (31. v.). *

Aranymondattal: Jer 36:2

*

Napi áhítat:

Nov. 12. H. 2Kir 23:34-24:7

Nov. 13. K. Jer 36:1-7

Nov. 14. Sz. Jer 36:8-19

Nov. 15. Cs. Jer 36:20-26

Nov. 16. P. Jer 36:27-32

Nov. 17. Sz. Jer 31:1-15

Nov. 18. V. Jer 31:19-33

1990. november 25.

EZÉKIEL ÉS IZRÁEL „PÁSZTORAI”

Ezékiel 34:1-16

Ezékiel egyike volt a tízezer foglynak, akiket Jójákim királlyal együtt Babilonba került száműzetésbe (Kr. e. 597). Míg Jeremiás Jeruzsálemben, Ezékiel a fogságban lévők között szolgált. Később a főváros is elesett. Jeruzsálem lakosait is Babilonba száműzték, de a foglyok közül egy megszökött, és ő kereste fel a már régebben elhurcolt sorstársakat a szomorú hírrel. Isten Ezékiel próféta által adta tudtul a város elestének az okait. Ennek egy része az idézett igeszakasz.

Rossz pásztorok (1-6).

A „pásztorok” a nép vezetői voltak: a király, az állami tisztségviselők és a papság. A „legeltetés” alatt pedig a nép felelős vezetése, a tömegekről való gondoskodás értendő. Két bűnt említ, a próféta, amelyek a népet olyan helyzetbe sodorták, hogy Isten ítéletét váltotta ki.

1. *Az önzés bűne* (3. v.). „...önmagukat legeltették!” Ahelyett, hogy vigyáztak volna a nép testi-lelki jólétére, élösködtek azon. Ők gazdagodtak, a nép szegényedett. A „hízottat megölték” pedig arról beszél, hogy még gyilkosságra is készek voltak önzésükben.

2. *A feladatukat elhanyagolták* (4. v.). Erőszakossággal, kegyetlenségekkel uralkodtak a népen; a figyelmes-ségnek, gondoskodó szeretetnek a nyomát sem találta bennük Isten.

Ennek az lett a következménye, hogy a nép szétszéledt (5-6. v.) és a rá leselkedő veszélyek áldozata lett. Az izráélieket az asszírok már régen rabságba hajtották, most a déli törzsek is Babilon rabságába kerültek. „A föld színén szétszóródott az én népem” a választott nép akkori állapotáról beszél.

A pásztorok büntetése (7-10).

A király, a nép vezetői, és a papok mind fogságba kerültek. Ma ezt úgy mondanánk, hogy „el lettek bocsájtva az állásukból”. Bűneik következmé-

nyét a néppel együtt kellett viselniük az idegen földön, rabságban.

A Jó Pásztor (11-16).

Isten maga a Jó Pásztor, aki megkeresi, összegyűjti, táplálja és gyógyítja a szétszóródott nyáját ezután. Az Úr Jézustól tudjuk, hogy ezt az Ő Személyében tette 2000 évvel ezelőtt, és teszi ma is.

A Gyülekezet főpásztora Jézus Krisztus. A lelkipásztor az Ő bojtárja, aki maga is az Úr Jézus pásztorolása alatt él. Isten így gondoskodott arról, hogy az Ő népe megegyeszen hasonló helyzetbe ne kerüljön. A veszély persze ma is fennáll, amikor a lelkipásztor már majdnem „isteni jogokat” kap, vagy követel a nyájtól. A másik véglet az, amikor „a lelkipásztor is csak egy közölünk”. A bajba került bárány után a bojtárt küldi a pásztor. A gyülekezet pásztorolására elhívott bojtárokat is érdemes odafigyelni, mert a nyáj javára adtak (ApCsel 20:28).

Ezeket a sorokat is egy ilyen bojtárlegény írja. Szeretnék a Pásztor „subája alá bújni”, mert a felelősség nagyobb, mint amit egy halandó elviselhet. Bátorra — hiányosságaimat ismerve is — az tesz, hogy a Pásztorom bizalmát élvezem, akinek a parancsát félelemmel, szeretettel, hittel teljesítem, remélve, hogy a rámbízottak bizalmát is kiérdemlem közben.

Imádkozzunk, hogy mind Krisztus pásztorolása alatt maradjunk!

*

Aranymondattal: Ezékiel 34:11.

*

Napi áhítat:

Nov. 19. H. Ez 34:1-6

Nov. 20. K. Ez 34:7-16

Nov. 21. Sz. Ez 34:17-24

Nov. 22. Cs. Ez 34:25-31

Nov. 23. P. Zsolt 146

Nov. 24. Sz. Zsolt 147:12-20

Nov. 25. V. Zsolt 148

N.J.

1990. december 2.

A TÉKOZLÓ FIÚ *Lukács 15:11-24*

Az Úr Jézus sok példázatai közt a legismertebb a tékozló fiú története. A példázatnak van két főszereplője és egy mellék szereplője. A főszereplő az Atya, a szerető Isten, a másik a tékoz-

Mrs. G. B. Balla
1250 Bianca Drive N. E.
Palm Bay, Fla. 32905

(USPS 716300)

SECOND
CLASS
POSTAGE
PUBLICATIONS

1990. november 1.

POSTMASTER: Send Form 3579 to
Hungarian Baptist Union of America
2800 Fordham Rd., N.E. Palm Bay, Fla. 32905

ló fiú. A mellékszereplő a tékozló testvére.

I.

A tékozló jelképezi a bűnös embert, a bűnözés következményeivel. Minden bűnös az atyai házból, Isten közeleből indult ki, de az atyai ház szerető légköre nem elégítette ki. Bűnözésében a jogokra hivatkozik. A tékozlónak joga volt az örökségre. Mai tékozlók is jogaikra hivatkoznak. Felnőtünk, mondják, szabadok vagyunk. Jogunk van élvezni az életet. Ezekkel a kifogásokkal ésszerűsítik bűneiket. Úgy gondolják, hogy ami jogos, az nem lehet bűn.

A magabölcс bűnöst nem lehet meggyőzni eljárása helytelenségéről. Őt csak a bűn fogja kiábrándítani. Ez történt a tékozlóval. Bűnt-bűnre halmozott és ezért drága árat fizetett. A bűnözés nem olesó. A Sátán adója kibírhatatlanul magas. A baj a bűnözésnél sem jár egyedül. Elfogyott a pénze és ugyanabban az időben éhínség állt be. Nem volt eledel. A bűn megtette azt, ami természetéhez tartozik. A tékozlót megéhezettette és megalázta. A rendes emberi sorból az állati színvonalra süllyesztette. A büszke örökösnek jó lett volna a disznóknak szánt moslék is. Elvesztette jó ízlését.

II.

A tékozló kijózanodott és magába szállt. Emlékezett a meleg otthonra, az atyai szeretetre. Amit a jó tanács nem ért el, azt elérte a nyomorúság. Felismerte helyzetét és az atyai házra való emlékezés bátorságot adott arra, hogy megbánja bűneit és döntsön. Nem volt más lehetőség: meg kell bänni és vallani bűneit. Tenni kell azt, amit a józanész parancsol.

Elindult az atyai házhoz. Nem tudta, hogy milyen lesz a fogadtatás. Két-

ségbeesett helyzetében vállalnia kellett a kockázatot, mélyebbre már nem süllyedhetett. Mi lesz, ha találkozik attya szolgálival, és testvérel? Kinevetik, vagy elutasítják? A bűn mardosása megtérése után sem hagyta el.

Az isteni törvény azonban ez: a megtérő bűnös útja szabad! Így lett a tékozló hazatérése.

III.

Édesatya már messziről felismerte, a bűnös fiú abban a percben biztonságba került. Az atyai szeretet már messziről átölelte és gondoskodásba vette. Az atya, a mennyei Atya szeretete nagyobb, mint a legbűnösebb ember vétke. Isten a szeretet és a szeretet nem tehet másként. Ez egy minden értelmet felülhaladó szeretet. Nem hivatkozik jogra, nem vádol. Az atya fia elé futott, nem nézte rongyos, piszkos ruháját és átölelte. Ha a mai tékozlók felismernék Isten végtelen szeretetét, nem késlekednének hozzá sietni. Isten szeretete végtelen, de a kiadásához az szükséges, hogy a bűnös megbánja és megvallja bűnét.

IV.

Öröm volt az atyai házban, de a másik fiú zúgolódott. Itt mintha különbséget látnánk az isteni és a testvéri szeretet között. Amikor a tékozló fiú esete felett elmélkedünk, gondoljunk magunkra. Nem mi vagyunk e a másik fiú?

Aranymondatt: Lukács 15:20.

Napi áhítat:

Nov. 26. H. Lukács 15:1-10
Nov. 27. K. Lukács 15:11-16
Nov. 28. Sz. Lukács 15:17-24.
Nov. 29. Cs. Lukács 15:25-32
Nov. 30. P. Lukács 19:1-6
Dec. 1. Sz. Lukács 19:7-10
Dec. 2. V. II. Kor. 5:14-21

Az október 15-i számban közölt kérdésekre a helyes válaszok:

1-R (Bir 11:1); 2-A; 3-T (2Kir 5); 4-P; 5-E (1Kir 21); 6-S (Rúth 1:2); 7-L (2Pét 3:15); 8-B (Dán 1:7); 9-I (1Móz 25:7); 10-N (1Móz 50:26); 11-J (5Móz 34:7); 12-Q; 13-O (Márk 10:46); 14-K; 15-C (2Móz 3:1); 16-F (1Móz 47); 17-M (ApCsel 7:59); 18-D (2Kir 22:14); 19-G (Dán 11); 20-H (Jób 2:11).

Atyám, hálát adok

János 11:41b

Halandó testem az Úr kezébe tettem
Minden, mit eddig tettem, semmi!
S ha még ma el kell innen menni?
Mindaz, amit hátrahagyok, semmi.
— Mégis az öröm ragyog bennem,
halovány lámpám fénye lebben;
az Isten-Fia munkált bennem,
áldott keze formálta lelkem
bánnhat-e nyugtalanság engem?
Mivé tervezett, azzá lettem;
tehát, hogy tévedés ne essen,
a jónál „Ő” dolgozta lelkem;
csendem, beszédem és a tettem.
S mire mondjátok, ezt én tettem;
haszontalanság s tova lebben
fonnyadt levél, őszi szelekben
Benső életem „Ő” érlelte.
Útjára, lábam serkentette.
Ellenségem „Ő” szerettette
velem, én sehogysem akartam,
sebem támadt, emiatt gyakran
s régi énem vérezni hagytam.
— Ezért mondom, csak „Őt” áldjátok,
ha vén fámon gyümölcsöt láttok.
Így emelt föl engem az áldott
kéz. Kétség, félelem nem emészt.
A halál-völgyén az átmenést,
szent „Bíró” előtt a felelést
Jézusra bízom. (Mögötte állok!)
S a szent munkáért, mi sugárzott
belőlem, Jézust imádjátok!
— Mit is tettem? Semmit se tettem.
Ma vagy holnap, tán el kell mennem
s az „Atya” előtt megjelennem.
— Mégis az öröm ragyog bennem,
hítlámpám izzó-fénye rebben,
mert az Isten munkált meg engem.

Stefura Erzsébet

A szovjet parlament október elsején engedélyt adott a baptistáknak egy szeminárium létrehozására Moszkvában. Az elvi engedélyezésem és az ígéretéseken túl, azonban nem sok jel mutat arra, hogy januárban el is kezdhetnék az oktatást. A megígért ingatlant még mindig nem kapták meg. „Mi tudtuk, hogy hónapokba telhet, míg minden feltételét előteremtjük az oktatásnak” — nyilatkozott Grigory Kommendant, a baptisták vezetője — de addig is eldöntjük, hogy ki legyen a szeminárium igazgatója.” (BWA. 10/11)

Amit Krisztuson megtakarítunk, azt az ördögnek tízszeresen adodobjuk.

Hinni azt jelenti, hogy szüntelenül és félretekintés nélkül Krisztusra nézünk.